
2002-7-RE

CAUSA 2002-7-RE

Número de registre: 237-2002. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 25 D'OCTUBRE DEL 2002

BOPA núm. 83, del 31 d'octubre del 2002

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 5 de setembre del 2002 per la representació processal del Sr. Josep M. Invernón Ridaó, mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra la sentència i l'aute del 4 de juny i 12 de juliol del 2002, respectivament, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret al procés degut i del dret a la defensa i al procés contradictori, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que sol·licita al Tribunal Constitucional que vulgui "declarar la nul·litat de la sentència dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia en data 4 de juny d'enguany, confirmada per Aute de la mateixa Sala de data 12 de juliol d'enguany, per haver-se produït una clara vulneració del dret del meu mandant a un procés degut, retrotraient les actuacions al moment anterior de dictar-se la sentència esmentada, a fi d'acordar-ne una altra que prengui en consideració i efectuï una valoració de les proves aportades per aquesta part, estimant el que demanà aquesta part en el recurs d'apel·lació";

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal de data 1 d'octubre del 2002;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Vilanova Trias;

Antecedents

Primer

El 17 de gener del 2001, el Sr. Josep M. Invernón Ridaó va formular una demanda contra la decisió de la CASS que li atorgava una pensió d'invalidesa per malaltia del grup I en comptes d'una del grup II, que hauria reconegut la seva invalidesa per exercir qualsevol activitat.

Segon

El 22 d'octubre del 2001, el Tribunal Unipersonal, Secció Administrativa de la Batllia va considerar que "malgrat pateixi malauradament malalties degeneratives que, podran potser donar lloc en un futur a una pensió superior, en l'actualitat la seva incapacitat objectiva es situa en un 50% (i no ha estat demostrat que no pugui exercir cap activitat) import que s'allunya del preceptiu 66% però que la CASS ha compensat encertadament en prendre en consideració les circumstàncies personals de l'actor" i, per tant, va desestimar la demanda del Sr. Josep M. Invernón Ridao i va declarar la resolució de la CASS ajustada a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer

El recurrent va interposar recurs d'apel·lació contra aquesta decisió i el 4 de juny del 2002, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència mitjançant la qual desestimava el recurs, ja que el recurrent "té la capacitat, segons els perits mèdics, d'exercir una activitat professional de caràcter sedentari, per la qual cosa la seva inclusió en el Grup I prevista en l'article 2 del Reglament d'aplicació número 18 és correcta".

Quart

El 20 de juny del 2002, el recurrent va formular un incident de nul·litat d'actuacions davant la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia per considerar que se li havia vulnerat el dret a un procés degut.

Cinquè

El 12 de juliol del 2002, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va considerar que "la part que planteja l'incident es limita a argumentar la seva disconformitat amb la valoració de les proves que realitza la sentència que va posar terme al procés, apartant-se de les finalitats per les quals s'estableix l'incident de nul·litat d'actuacions i demanant a aquesta Sala una nova valoració, favorable a la seva tesi, del material fàctic aportat al litigi, la qual cosa comporta la desestimació de l'incident, que no és una tercera instància processal".

Sisè

El 5 de setembre del 2002, la representació processal del Sr. Josep M. Invernón Ridao va presentar recurs d'empara per vulneració del dret a un procés degut contra la sentència i l'acte dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia els dies 4 de juny i 12 de juliol del 2002, respectivament.

En el seu escrit de recurs d'empara, la representació processal del recurrent manifesta que s'ha vulnerat el dret a un procés degut ja que malgrat que s'ha donat en tot moment a les parts opcions idèntiques per argumentar i per aportar les proves que més convenien als seus drets, no s'han valorat les proves aportades pel recurrent "ni que fos per dir que eren mancades de valor probatori suficient per donar dret a les nostres peticions". Per aquesta part "El principi del contradictori en el seu aspecte material ha estat vulnerat (...) perquè de res serveix respectar les normes del procediment si s'obvia valorar el contingut de les proves que s'aporten. Esdevé un dret buit de contingut".

Per acabar, el recurrent demana que es declari la nul·litat de la sentència dictada per la Sala

---

Administrativa del Tribunal Superior de Justícia el 4 de juny del 2002 “retrotraient les actuacions al moment anterior de dictar-se la sentència esmentada, a fi d’acordar-ne una altra que prengui en consideració i efectuï una valoració de les proves aportades per aquesta part, estimant el que demanà aquesta part en el recurs d’apel·lació”.

Setè

L’1 d’octubre del 2002, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe en què considerava que “la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia fonamenta perfectament la seva decisió confirmatòria de la sentència del Batlle. La sentència recorreguda dedica els seus Fonaments de Dret II i III a fonamentar la seva decisió mitjançant la valoració del conjunt de prova practicada, sense que la mateixa per tant es pugui qualificar de no fonamentada o arbitrària”.

Per consegüent, el Ministeri Fiscal demana la inadmissió a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional del recurs d’empara presentat pel Sr. Josep M. Invernón Ridao.

Fonament jurídic únic

Com s’exposa en els antecedents, i en particular en l’antecedent sisè, el demandant sol·licita l’empara per una suposada vulneració del dret a un procés degut en els termes previstos en l’article 10 de la Constitució.

Un cop analitzades la documentació presentada pel demandant i les actuacions sol·licitades a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia i a la Batllia, la primera consideració que ha de fer aquest Tribunal Constitucional és que la pretensió del recurrent manca visiblement de contingut constitucional, ja que pel seu contingut material es tracta d’una qüestió que és competència dels tribunals ordinaris. Així doncs, escau la inadmissió a tràmit per manca manifesta de contingut constitucional de la demanda, en els termes de l’article 1.2 de la Llei qualificada de modificació de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional.

Queda per veure si en el decurs del procés s’ha produït la vulneració de l’article 10 de la Constitució. Segons el parer del demandant, el batlle, en primera instància, no va fer cap valoració de les proves aportades per la seva representació processal. De la mateixa manera, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia quan va confirmar la decisió del batlle, va desestimar la vulneració del dret a un procés degut esmentada.

La representació processal del recurrent, tenint en compte la reiterada jurisprudència d’aquest Tribunal sobre la protecció constitucional dels drets fonamentals garantits per l’article 10 de la Constitució, en la seva **al·legació primera**, pren la precaució de fer una distinció entre “el dret al procés contradictori en el seu aspecte formal”, i el fet que “el respecte al dit dret suposa, a més, valorar les proves aportades per una i altra part en el litigi”. En cas que això no es fes, afegeix, “el dret resulta buit de contingut”. En aquest paràgraf, la representació processal reconeix que “en el seu aspecte formal (...) la vulneració no s’hauria produït per quant s’ha donat en tot moment a les parts en el litigi idèntiques opcions per argumentar i per aportar aquelles proves que més els convenia als seus drets”. D’aquesta manera, queda perfectament clar que el recurrent no qüestiona la possibilitat d’haver pogut presentar les seves proves i argumentacions en igualtat de condicions, sinó que discrepa de com el batlle, d’una banda, i la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, de l’altra, les han valorades. Però, la valoració de la prova, sempre i que hagi estat feta de manera justificada i raonada, sigui quina sigui l’opinió que se’n pugui tenir, és competència exclusiva dels òrgans jurisdiccionals ordinaris. I en aquest sentit, que la part recurrent no hagi

---

obtingut satisfacció no implica necessàriament la vulneració del dret al procés degut.

A més, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, en la sentència del 4 de juny del 2002, dóna una argumentació fonamentada i suficient de la seva decisió, concretament en el **fonament de dret segon**, i també ho fa en l'aute de desestimació de l'incident de nul·litat d'actuacions del 12 de juliol del 2002, en el **fonament de dret primer**.

Aquest Tribunal Constitucional només ha de basar la seva decisió en la consideració dels **fonaments de dret** de les decisions jurisdiccionals del Tribunal Superior de Justícia en el present recurs d'empara, atès que no pot entrar a pronunciar-se sobre la valoració de la prova per ser competència de la justícia ordinària. Com diu el Ministeri Fiscal en el seu escrit, "l'única pretensió esgrimida és que es procedeixi a una revisió de la valoració de la prova efectuada pels Tribunals de la Jurisdicció Ordinària". Considerant que el Tribunal Constitucional no és una instància addicional i superior de la justícia ordinària, ni un tribunal de cassació, no és procedent acceptar aquesta pretensió.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit el recurs d'empara 2002-7-RE, interposat per la representació processal del Sr. Josep M. Invernón Ridaó contra la sentència i l'aute de dates 4 de juny i 12 de juliol del 2002, respectivament, dictats per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

Segon

Notificar el present aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el 25 d'octubre del 2002.

Miguel Herrero de Miñón

Philippe Ardant

President

Vicepresident

Miguel Ángel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

Magistrat

Magistrat